

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

15. Præsentia Dei semper nos intuentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](#)

inquit, propter tantam socordiam ferri illos secundum desideria consiliaque illis pernicioſiſſima: quæ inter Dei castigationes acerbissima meritò habenda est, ut propterea dixerit ibidem sanctus Augustinus: Animæ, quæ poffiſſio Dei eſſe deſiderat, nihil horribilius accidere poſſe, quam à Deo deſeri; fuoſque propterea exhortatur ut cor ſuum conſi-
tendo, & anando aperiant, ut ab illo, qui fons viæ eſt, repleti poſſit, vacuūmque non derelinqui.

15 Stimulus: Præſentia Dei
ſemper nos intuentis.

53.
15. Præſentia Dei.
Pſal. 15.

Providebam Domini in conſpectu meo ſemper, quoniam à dextris eſt mihi ne compovear; dicebat Rex ille sanctus: nihil enim in rebus humanis fixum & ſtabile eſſe ceneſebat, in quo deſideriorum luorum pedem figeret: propterea oculos mentis in Deum convertit, ut in omnibus quæ cogitabat, dicebat, agebat, ad illum respiceget; cumque quaſi præſentem intueretur, unde firmitatem in consiliis, conſtantiam in propositis, ſedulitatem in operibus, fortitudinem contra præ-
vorum ſuggeſtiones & impetus hauriret.

54.
Cuius ob-
livio tene-
bras ef-
fundit,

Hujus præſentia divinæ, & fi-
dei in ea bene concipienda, cre-

dendaque neglectus, quaſitas te-
nebras in animam invechar, oſten-
dit S. Augustinus in Apostolis,
dum tempeſtate ſæviente, &
Christo dormiente, perturban-
tur, quia ſclicet fides in illis dor-
miebat. Noli timere, quando tri-
bularis, ne tecum non ſit Christus: fides ſit tecum, & tecum eſt Christus. Non ideo putes te de-
teri, quia quando vis non eripit:
qui eripuit tres pueros de igne;
non deſeruit Machabæos, quos
Antiochus gravibus tormentis
excuſiatos morti dedit: illos
Deus eripuit, & hos: Illos, inquit
Augustinus, eripuit corporaliter
ut iñfideles confunderentur; hos
ſpiritualiter ut fideles imitarentur;
ille eſt qui hoc agit, ille qui dixit: Is 53.10
Cum ip/o ſum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum. Triticum
non audet ponere in humidâ ter-
râ ne putrefact in terra; ſursum
cor, ſursum cogitationem, ſursum
amorem, ſursum ſpem habe, &
ibi non perdes, quia qui fervat, &
ſalvat Chriftus eſt. S. Cyprianus
Tibaritanos ad conſtantiam tem-
pore perſecutionis exhortiā for-
tissimum præſidium à Dei spe-
ctantis præſentiā deſumit; ſi e-
nīm qui præſente Imperatore in
ſtadio deſerant, ab ejus conſpe-
ctu ingentes animos ſumunt,
quanto magis nos accendi oportet
cum Deus, qui nos in filiorum
ſuorum recepit numerum, oculos
in

in nos defigens, ex nostris certaminibus voluptatem capit, optatque nobis victoriā, ut habeat, quos coronet? quod ipsum alios martyres ad fortiter agendum exstimulans ingeminat.

In Epist. ad Rom. hom. 17. S. Chrysostomus eodem ad nos animandos utitur argumento: Servus, inquit, ad oculos Domini sui respicit; mercenarius ad operis sui Dominum præmia illi daturum: ita nos monet, ut ad Deum respiciamus; quia theatrum nostrum habemus in cælo constitutum; & athleta ubi certat, ibi probari cupit; nos verò in superioribus, ideoque pro illis certemus.

Hom. 2. Homines, ut ait alibi, suo affectu nihil nobis emolumenti adferre possunt. Sed tantum inspirare, quæ facimus, ac inspicere, lèdere, laboremque nostrum inanem reddere. ὅφελμα δικαιοίων, hoc est servitutem ad oculum, humanum scilicet, non divinum, reprehendit Apostolus. Ex animo operamini sicut Domino servientes, & non hominibus.

I. Luca. Verus Israëlista est, ait S. Ambrosius, qui Deum videt, & videri se novit à Deo, & ipsi exhibet cordis occulta, & ab eo probatur ab eo qui non potest falli, quiq[ue] simul arbiter mentis est, & facti. Talem fuisse ait S. Eusebium, qui dignus fuit spectari ab Angelis, cum luctaretur ad Chri-

sti bravium ut perveniret; cùm certaret, ut in terris vitam An- gelorum refelleret. Tales erant Machabæi Martyres, qui ad fratri spectaculum, qui in tartagine crudeliter torrebatur, minimè territi; sed ad Deum omnia intuentem convertentes oculos, unâ cum matre se ad moriendum fortiter hortabantur, dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis: si enim in cælis gaudium est super uno peccatore penitentiam agente, quanto majus erit super uno iusto pro Dei gloria fortiter dimicante? Sponsum in Canticis cum admiratione & gudio, intuentur Angeli quasi auroram bonis operibus coruscantem, & ad instar aciei bene ordinatae terribilem hostibus, eosque debellantem: quod advertens Regius vates, ut eos similis spectaculi voluptate perfunderet: in conspectu Angelorum se Dei laudes cantaturum proficitur; hoc scilicet ad bene illas concinendas animatus spectaculo.

16. *Stimulus. Animi per- fectio.*

*57.
16. Animi perfectio.*

Omnia perfectionem suam amant: solus homo, teste sancto Chrysostomo, in animi sui perfectione amanda, se etanda-

Tit 3 que